

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-38/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
17. новембра 2010. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Окривљени Радивој Дарко са**
- **браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сагласни да одржимо данас главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВЉА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је да видимо да ли имате неке предлоге за допуну доказног поступка? Прошли пут сте изложили неке предлоге о којима још нисмо одлучили, о којима ћемо данас да одлучимо и рекли сте да ћете кад добијете транскрипте, да размотрите то и да ставите неке предлоге. Имате ли Ви окривљени? Изволите. Окривљени Радивој Дарко изволите.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Добар дан, ја пре свега желим да се извинем вама за прошли пута, да се извинем што нисам могао да дођем, јер једноставно ви врло добро знате у којој ситуацији ја живим, да имам мало дете и да је немогућност тог кратког рока била, једноставно нисмо имали новаца да ја дођем. И данас сам дошао захваљујући господину Војиславу, тако да му се ја и пред свима вама захваљујем, а вама се извињавам уједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како мислите захваљујући њему, што, платили сте пут?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми смо послали, рекли смо за привођење, је ли била јутрос патрола?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазила?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Па ја сам рано јутрос, у пола 4 сам кренуо за Сомбор, из Сомбора сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да искористимо прилику када сте сада за говорницом, да ли имате неке предлоге за допуну доказног поступка?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја мислим има ту предлога јако пуно, али мислим да нема из простог разлога што кроз сво ово чињенично стање које је до сада било, мислим да нема потребе, да моја ту кривица није нигде по неком мом мишљењу. Ако буде било потребно то ћемо на неком другом месту можда и у неко друго време, али има наравно, има ту сведока из станице милиције 50 људи који ће потврдити све моје чињенице и оне ставке које сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви остајете при оним предлозима које сте изнели на претходном главном претресу за допуну доказног поступка?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Наравно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо одлучити данас.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Да се утврди једино ако је потребно то да је моја супруга тада у то време, односно тада девојка, живела у Београду, само то, а све остало мислим да је стварно небитно, небитно остало за сада мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Вам бранилац, изволите.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Поред ових околности на које је предложио да се саслуша његова супруга, ја мислим да би ту требало и с обзиром и на околности евентуалног њеног сазнања о томе шта се дешавало том приликом тамо и да ли је она имала било какве информације, да ли је од кога нешто чула, разговарала и томе слично, ето мислим да би то било, да би њено саслушање било важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад, значи, ипак је предлог за допуну доказног, на друге околности Пуповац Весне и на околности оне које су предложене и на ове друге околности?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Тако је, да, и на те друге околности, евентуалних њених сазнања о тим догађањима, разговорима и тако. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли Ви хтели Радивоје, изволите.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Рецимо, ја имам једно питање, да ли могућност постоји, рецимо позивања супруге Бранка Стјепановића и његове деце, јер тај цео случај и мој исказ је датирао да сам ја имао сукоб с њима, а његова супруга која је отишла од њега и живи са децом у Енглеској, она ће Вам тачно рећи за њега поједине ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, супруга Бранка Стјепановића и његове деце на околност?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Па на околности да сам ја имао сукоб са његовом децом и да је то можда последица свега тога да мене ставља у терет са тим човеком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тиме што они живе у Енглеској и Ви не знате ни каква су њихова имена очигледно?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Па, ја знам њихове надимке, то су била деца у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Али могу ја, ја то могу сазнати и доставити већу и тачно место становања и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да предложите?

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро, седите да унесемо у записник.

Бранилац окривљеног предлаже да се саслуша као сведок Пуповац Весна, поред наведених околности са претходног главног претреса који је одржан и на околност њеног сазнања шта се дешавало у Тењи у то време, а окривљени Радивој Дарко предлаже да се у допуни доказног поступка као сведоци позову и саслушају бивша супруга сведока Бранка Стјепановића и његова деца за која не зна њихова имена, само зна њихове надимке и зна да живе у Енглеској, а на околност да је он имао сукоб са децом Бранка Стјепановића и да је то разлог зашто га исти терети.

Других предлога за допуну доказног поступка нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч тужиоцу. Тужиоче чули сте предлоге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да кренемо од овог другог. Чини ми се да је била прилика када је Бранко Стјепановић био у овој судници, да му окривљени и приликом давања исказа постави питање, нарочито приликом суочења да га пита о тим околностима. То је изостало и сада ја не видим разлог због чега би ми сада питали неког трећег о нечему што смо могли врло јасно да расправимо у овој судници. Што се тиче овог првог предлога да се саслуша ова његова садашња супруга, супруга окривљеног, односно тада његова девојка, она не може да говори ништа о нечему што је она лично видела. Значи она није очевидац догађаја, она је само, чули смо и од окривљеног, да је она тада била у Београду. Хвала вам. Па се ја противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да унесемо у записник.

Заменик тужиоца за ратне злочине противи се предлогу за извођење ових доказа, сматра да девојка окривљеног у то време не може да сведочи на околности које није лично видела и доживела, а што се тиче саслушања супруге сведока Стјепановића и његове деце и околности на које исти требају да буду саслушани, то

питање је требало да буде расправљено приликом саслушања сведока Стјепановића када је требао да постави питања сведоку на те околности, што окривљени није урадио, због тога предлаже да се доказни предлози одбију.

Изволите браниоче.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Само једну малу реплику на колегине наводе. Изостало је суочење то је тачно, али из простог разлога што је сведок саслушан видеоконференцијском везом и ту се, колико ја знам, не може обавити никакво суочење. Било је много питања која је одбрана чак и мој клијент, су постављали том Бранку Стјепановићу, али у суштини он је као и на питања председника већа која су била врло важна, на том претресу том везом се изјашњавао да се не сећа. А са друге стране треба рећи, ја не сећам се да је то рекао мој клијент, да он више није у браку са том госпођом, тако да би била можда исувишна питања и она се не налази, не живи са њим, која би била везана за ова питања о којима је колега тужилац нешто краће рекао. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОКР. ДАРКО РАДИВОЈ: Ја се извињавам. Хвала. Мени је само нејасно то питање суочавања, јер суочавање преко овог екрана за мене није суочавање, неко ко дође у судницу и мене погледа у лице и каже лично ти си то урадио, видио сам те, био си на том одстојању, то је за мене веродостојност, а неко кад каже ја сам то рекао, то стоји тамо, а сад осталих ствари се не сећам, мислим да то није по процедури, ја сам хтео да, али ја нисам адвокат, ја сам хтео да успоставим питање, господин председник ме је прекинуо, хтео сам да кажем зашто је он и малтретирао, нећу, нећу говорити ништа нелогично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радивој, завршите, то нема везе са овим поступком. Седите ако немате више шта да кажете што се тиче тога, седите да одлучимо о овим предлозима и то је то.

Ево овако да изведемо само ове доказе који су нам остали, још ове писмене доказе. Ви сте добили оне конференције, извештаје и остале ове изјаве и тако даље. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у допуни доказног поступка прочитају:

- извештај – допис МУП РС – Национални крим. технички центар од 19.06.2009. године и извештај – допис МУП РС - Национални централни биро Интерпола Београд од 05.10.2009. године о утврђивању идентитета за окр. Радивој Дарка;
- Наредба строго пов. 1614-82/81 од 18.11.1991. године од стране генерал пуковника Животе Панића;
- Записници Жупанијског суда у Осијеку - Истражни центар од 28.09.2010. године и 29.09.2010. године о пружању међународне правне помоћи, поводом успостављања видео-конференцијске везе, а ради саслушања сведока који записници су потписани од стране истражног судије Жупанијског суда у Осијеку Мирослава Рожца;
- Изјава о поштовању хуманитарних принципа из Хага од 05.11.1991. године, а у вези са истим Меморандум о споразуму закљученог између цивилних и војних органа власти СФРЈ и Хрватске закључен у Женеви 27.11.1991. године; као и
- Споразум о размени заробљеника, односно особа лишених слободе у оружаним сукобима у Републици Хрватској од 20.10.1991. године и 06.11.1991. године потписаних од стране заменика министра одбране Републике Хрватске Ивана Миласа и генерал пуковника Андреје Рашете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби на предње прочитано?

Примедби нема.

Ми ћемо сада да се повучемо, да одлучимо о овим доказима. Ми ћемо да се повучемо, седите, за минут долазимо.

Након краће паузе наставља се главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози одбране да се у допуни доказног поступка као сведоци саслушају Пуповац Весна, на околности где је становала у то време да ли у Београду или у Панчеву, као и њених сазнања шта се дешавало у то време у Тењи, Младен Пекез

и извесни Миљевић са надимком "Мимица" на околност да ли је било возача и аутомобила у Територијалној одбрани у то време у Тењи, те да се саслуша непознато лице из саобраћајне полиције Хрватске, а на околност да се утврди тачна раздаљина између места Ћелије и Тење и колико времена треба да се дође из Тења у Ћелије, те да се саслушају бивша супруга сведока Бранка Стјепановића и његова деца, без ближих података, а на околности да ли је окривљени имао сукоб са децом сведока Стјепановића, као сувишни, имајући у виду утврђено чињенично стање, наставши да би извођење наведених доказа довело до непотребног одуговлачења кривичног поступка, а имајући у виду околности на које би се предложена лица саслушала.

Како нема нових предлога за допуну доказног поступка, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Доказни поступак је завршен.

Прелази се на реч странака.

Заменик тужиоца, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих пре завршне речи на основу члана 341 став 1 Закона о кривичном поступку, прецизирао оптужницу КТРЗ 9/08 од 11.03.2010. године, у делу чињеничног описа радње и правне квалификације кривичног дела и то:

-на страни 1 диспозитива оптужнице у другом реду, иза речи "тадашње Републике Хрватске" треба додати речи "Тадашње СФРЈ",

-на страни 1 диспозитива оптужнице, ако вам је лакше имам да вам дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то урадили измењену оптужницу, само достављате. Ништа, констатоваћемо онда да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево нек уђе у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да пре завршне речи заменик тужиоца за ратне злочине суду доставља измењену оптужницу, имајући у виду

утврђено чињенично стање у коме се мења и правна квалификација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да завршим, има четири тачке још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите завршите. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

-На страни 1 диспозитива у трећем реду иза речи САО уместо речи "Крајина", треба ставити "Славонија, Барања и Западни Срем",

-На страни 2 диспозитива у четвртом реду уместо речи "полицијских и паравојних", треба ставити оружаних.

-На истој страни у петом реду уместо речи "Сарваша", треба ставити реч "Селеша", на истој страни у 22. реду иза речи "Стјепановић" треба изоставити реч "својим".

-У правној квалификацији оптужнице уместо речи КЗЈ треба да стоји реч КЗ СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

А како је то већ урађено измењеном оптужницом која је достављена суду и окривљеном, као и браниоцу.

Добро, да ли имате неке примедбе?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Немам примедбе, очигледно се ради о техничким неким стварима, тако да не тражим одлагање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите ни рок, добро.

Одбрана нема примедби на измењену оптужницу и не тражи рок ради припремања одбране по истој.

Добро, тужиоче изволите, завршна реч.

РЕЧ СТРАНАКА

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА

Поштовани суде у свему остајем при поднетој оптужници, јер на основу изведених доказа пред овим судом несумњиво произилази да је окривљени Радивој Дарко извршио кривично дело ратни злочин против

ратних заробљеника из члана 144 КЗЈ на тај начин како је то описано у КЗ СРЈ, на тај начин како је то описано у оптужници.

Неспорно је да на основу изведених доказа произилази да се дана 20.11.1991. године одиграо оружани сукоб код Селеша и Орловњака између Југословенске народне армије, Територијалне одбране Тења и милиције у саставу Територијалне одбране Тења с једне стране и хрватске војске с друге стране, а у оквиру оружаних сукоба на територији тадашње Републике Хрватске, да је том приликом рањен а затим заробљен припадник 130. бригаде хрватске војске, Марјан Плетеш, кога је затим сведок Даниловић Зоран превезао у амбуланту у Тењи и који је затим одведен до гробља у месту Ћелије на путу за Боботу где је и убијен, а касније према службеној белешци о извршеној ексхумацији посмртних остатака у местима Ернестиново, Ћелије, Тење, Даљ и Ласлово, МУП Републике Хрватске од 09.03.1997. године, и пронађено његово тело и потом извршена обдукција, а из обдукционог записника број 195/98 од 23.02.1998. године, произилази да су констатовани вишеструки преломи на скелету главе и екстремитета који указују на начин смрти, што је такође потврђено и налазом и мишљењем сталног судског вештака др Ђорђа Алемпијевића, према коме се на основу налаза установљеног прегледа ексхумираних посмртних остатака оштећеног не може искључити могућност да су разорење главе, трупа и удова настале као последица дејства пројектила испаљених из ручног ватреног оружја. Окривљени Радивој Дарко негира учествовање у извршењу овог кривичног дела. Чињеница да је оптужени Радивој Дарко на месном гробљу у Ћелијама пуцао у оштећеног Марјана Плетеша произилази пре свега на основу исказа сведока Стјепановић Бранка који је сагласан са напред наведеним медицинским доказима. У вези овог догађаја сведок Стјепановић Бранко је дао три исказа после протеча дужег временског периода и то 2003. године, 2009. године и овде на главном претресу 2010. године. И у сва три исказа је био доследан у погледу битних околности предметног догађаја, а наиме да је добио задатак као полицајац у саставу ТО Тења да превезе оштећеног Плетеш Марјана у команду у Боботу, да је у том превозењу заједно са њим учествовао оптужени Радивој Дарко, да је због вршења нужде возило зауставио испред месног гробља у Ћелијама, да су затим из возила изашли оштећени и оптужени Радивој Дарко који је носио аутоматску пушку, те да је тада оптужени испалио рафал у оштећеног и лишио га живота.

Тачно је да о појединим мање важним детаљима сведок Стјепановић различито говори у својим исказима, у погледу тога на ком месту је издата наредба за превоз оштећеног и под којим околностима, које доба дана је било кад се одиграло убиство оштећеног Плетеша и слично, али овако различито казивање сведока потупно логично имајући у виду да је први исказ дао после дванаест година, други након 18, а трећи после 19 година од догађаја. Овај сведок није имао никаквог разлога да за ово убиство терети оптуженог Дарка Радивоја упркос тврдњама оптуженог да је био у

сукобу са овим сведоком, везано за његов сукоб са синовима сведока, јер је сведок на главном претресу на питање заменика тужиоца за ратне злочине, а затим касније на питање председника већа уверљиво изјавио да са оптуженим није имао никакав сукоб, а интересантно је да сам оптужени на том главном претресу када је био у позицији да поставља питање сведоку у вези тога није питао ништа, нити је указао сведоку на њихов наводни сукоб.

У вези овог догађаја сведочили су и командант Територијалне одбране Тење, Јова Ребрача, и командир милиције која је била у саставу ТО Тење, Грковић Бранко, али ови сведоци нису у свему говорили истину, тако они супротно исказима потпуно незаинтересованих сведока Даниловић Зорана и др Душанке Даниловић тврде да је заробљени Марјан Плетеш након рањавања доведен прво у станицу милиције, да му је цурела крв из колена и да му је затим рану обрађивао наводно неки доктор добровољац из Босне, те да је након тога требало да се овај заробљеник превезе у санитет у месту Вера, с тим што је сведок Ребрача изјавио да је командир милиције најпре казао да оштећеног треба одвести у команду у Боботу а да је он потом наредио да се оштећени одвезе у Веру. Међутим, супротно овом, на основу исказа брачног пара Даниловић, несумњиво се утврђује да је прво након заробљавања оштећени Марјан Плетеш одвезен у амбуланту где му је др Даниловић обрадила и превила рану на пети а не на колону, те да је потом био одведен од припадника милиције из амбуланте. Из овога је очигледно да сведоци Ребрача и Грковић желе да избегну сву евентуалну одговорност за издавање наредбе да се заробљени хрватски војник одведе у команду у Боботу, из чега би могла произићи њихова одговорност за издавање наредбе за убиство тог војника или одговорност за то што су такав задатак поверили и оптуженом, који је према исказу самог сведока Ребраче био у претходном периоду сумњив за два убиства и једно разбојништво те је очигледно и разлог да оба ова сведока уопште не помињу присуство оптуженог Радивоја и тврде да је он био избачен из милиције, што би према исказу сведока Грковића било знатно раније, месец, два пре самог догађаја у коме је настрадао оштећени Плетеш.

Имајући у виду све напред изнето сматрам да се у радњама оптуженог Радивој Дарка стичу сви битни елементи кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗЈ, јер је оптужени извршио убиство заробљеног хрватског војника за време оружаног сукоба, што је противно одредбама члана 3 тачка 1а) Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима, III Женевска конвенција и члан 4 став 1 и 2а) Допунског протокола уз Женевску конвенцију, па предлажем да га суд за ово кривично дело огласи кривим и казни по закону, да при том има у виду да је оштећени Марјан Плетеш био рањен и да није давао никаквог повода било коме, па ни оптуженом Радивој Дарку да према њему буде поступљено на овакав начин, те да је једини разлог за убиство био тај што је оштећени хрватске националности, а што показује и то да је оптужени оштећеног означавао као усташу, затим понашање оптуженог након извршења

кривичног дела, када на питање због чега је то урадио одговара "ко га јебе", а такође, и његово осино понашање током овог кривичног поступка.

С обзиром да на страни оптуженог нема значајнијих олакшавајућих околности, имајући у виду да је законски минимум за ово кривично дело пет година, те да оптуженом треба изрећи далеко строжију казну од законског минимума, предлажем да суд оптуженом Радивој Дарку на основу члана 142 став 1 тачка 6 ЗКП-а, имајући у виду истакнуте посебно тешке околности кривичног дела одреди притвор. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине остаје при оптужници и сматра да је током поступка несумњиво доказано да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, па стога предлаже да га суд огласи кривим и казни по закону, ценећи све олакшавајуће и отежавајуће околности, те да окривљеном у смислу одредбе чл. 142 ст. 1 тач. 6 ЗКП-а, одреди притвор. У свему осталом, како је то забележено аудио-техником.

Захваљујем. Браниоче, изволите.

БРАНИЛАЦ ОКРИВЉЕНОГ АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ

Хвала председнице већа, ја ћу покушати да будем што краћи и што реалнији колико је то могуће. Поштоване судије, поштовани колега тужиоче, ја ћу почети од најтежег. Ја заиста не поричем како год је страдао Марјан Плетеш, али баш из поштовања према оштећенима ниједном речју нећу маловажити његово страдање и овај процес. У осталом делу, поричем наводе изнете у оптужници којом је Дарко Радивоје се повезује са извршењем кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника.

Пред вама је поштоване судије заиста тешка оптужба, оптужени Дарко Радивој, који не признаје своју кривицу и морам да кажем, контраверзно сведочење једног јединог сведока оптужбе Бранка Стјепановића. Само на тим његовим исказима саграђена је предметна оптужница упркос томе што су исти искази били негирани осталим изведеним доказима у овом кривичном поступку. То је једна страна медаље, друга је да су сви ти искази поменутог сведока од првог до трећег, у погледу оптужујућих чињеница и околности међусобно противречни. Све то јасно говори да се у ствари ради само о покушају овог сведока да вас часни суде само из њему знаних разлога увери у кривицу оптуженог. Он то, морам да кажем, практично чини на неку часну реч. Међутим, да би ви прихватили такву часну реч,

морате да имате и часне доказе који то потврђују, а којих у овом случају заиста нема. Зато мислим да све те његове проблематичне и различите приче нису довољне ни за полицијску, а камоли судску истину. Остаје наравно нејасно зашто је поменутом сведоку толико стало да пошто-пото оптужи овог човека, иако је очигледно да се он не може повезати са страдањем оштећеног у овом случају.

Али пођимо редом и сада ћу прећи на краћу чињеничну анализу исказа саслушаних сведока у вези предметног догађаја.

Евидентно је да су у то време командир станице милиције Бранко Грковић и командант Територијалне одбране Јован Ребрача, па и други саслушани сведоци потврдили да тог дана у једној или другој команди када се разговарало о превозу рањеног хрватског заробљеника, у команди војске у Боботи није био присутан оптужени Дарко Радивој. Насупрот томе, сведок Бранко Стјепановић у свом исказу од 11.09.2009. године тврди да му је Јован Ребрача управо дао налог за превоз радника у команду Крајинске војске, ради размене заробљеника, као и да је том разговору био присутан и јавио се да иде са њим управо Дарко Радивој, те да су после тога отишли у амбуланту, где су преузели рањеног заробљеног војника и пошли пут Боботе. Међутим, на питање председника већа "јесте ли обавили разговор са Стјепановић Бранком", сведок Јован Ребрача између осталог каже, цитирам "можда сам ја са Бранком имао некакав разговор, али да сам му ја директно дао налог да иде и то за Боботу, то не", све је то наведено у транскрипту са главног претреса од 08.06.2010. године.

Насупрот предњој тврдњи Стјепановића, сведокиња Душанка Даниловић је сведочила 11.09.2009., цитирам «да је у амбуланту ушло неколико цивилних полицајаца из Тења» значи, нису дошли, нису дошла два полицајца или оптужени и сведок Стјепановић, него неколико, али се не сјећа ко је био међу њима и рекли су ми да морају овог рањеника одвести у полицију ради испитивања. Познаје она Божидара Шалајића и Бранка Стјепановића, али се не сећа да ли је неко од њих, од ових особа био у амбуланти кад је рањеник одвезен у полицију. Претходно је изјавила да познаје, да не познаје, пардон, особно нити из виђења, но чула је за Дарка Радивоја. На претресу је изјавила да се не сећа да ли су овог рањеника одвели цивилни или војни полицајци.

Саслушан је и Зоран Даниловић, који је у свом првом исказу од 28.01.2003. године тврдио официр ЈНА и још неколико војних полицајаца који су заједно с њим били у војном возилу, након што је рањеник обрађен и када му је завијена рана на нози, помогли су му да изађе ван из зграде, што је поновио и на главном претресу. Навео је да је у време када је доведен хрватски овај рањеник у амбуланту, није видео Дарка Радивоја и Бранка Стјепановића. Међутим, у исказу овог сведока из 2009. године, који је изјавио када је изјавио, након што том рањенику је пружена помоћ, изашао из амбуланта и није видео ко га је, када и где извео, а касније је чуо да су после

у амбуланту дошли полицајци из Тења и да су га одвели, али није чуо ко је то био.

Значи, говори се увек и у исказима и једног и другог сведока о доласку више полицајаца који су га одвели у полицијску станицу. Дакле, из свих поменутих исказа поменутих сведока, несумњиво произилази да оптужени Дарко Радивој није виђен у амбуланти у време кад је доведен и одвезен рањени војник, као ни у полицијској станици где је поново прегледан од стране извесног доктора добровољца, па ни у команди Територијалне одбране. Никома од тих сведока није било познато да оптужени Дарко Радивој наводно је пошао са сведоком Бранком Стјепановићем да би одвезли рањеног хрватског војника у команду Крајинске војске, а неки од њих не верују у такву могућност, о чему се посебно изјашњавао у својим исказима поменути сведок Јован Ребрача. Са становишта такве садржине исказа наведених сведока је јасно да се овде ради о исконструисаним исказима сведока Бранка Стјепановића из само њему знаних разлога. Стиче се утисак да је више у свим тим својим казивањима оптуживао него што је сведочио о овом случају. Са становишта законске процедуре па и његове приче, у овом случају јасно је да се овде не ради о правом сведоку, он уистину и није био никакав очевидац са стране, него, могу слободно да кажем, учесник по његовој причи коју је дао у три исказа. На то у једном делу указују и необјашњиве разлике у исказима сведока Бранка Стјепановића. У ранијим исказима које је дао пред Жупанијским судом у Вуковару од 12.12.2003. и Жупанијским судом у Осијеку од 11.09.2009., по замолници овога суда, различито се изјашњавао по чијем налогу је дошао у амбуланту у Тењи ради преузимања превоза рањеног хрватског војника у команду војске у Боботи. У првом исказу је изјавио да му је тај налог дао Дарко Радивој, а у другом је навео да је тог дана на упут командира станице милиције Бранка Грковића отишао у команду ТО у Тење. У тој команди Јован Ребрача му је наводно рекао да треба одвести заробљеника из амбуланте у команду војске у Боботи, где ће вероватно бити касније превезен у сабирни логор у Борову Селу где ће чекати размену и да је том разговору био присутан и јавио се да иде са њим управо Дарко Радивој, просто невероватно. На главном претресу председник већа пита и откуд ту Радивој сада, сведок Стјепановић: "Ваљда је био у гостиони исто, ја не знам, јесам то дао, нисам дао, тамо су се они картали код тог Дуће у гостиони, ту је био и Ребрача и Грковић, сви наши како бих рекао наши". То је транскрипт са претреса 28.09.2010.године. Председник већа даље пита "Добро и?", сведок Стјепановић одговара: "И каже Ребрача, иди по њега, одвези га у Боботу и каже Радивој идем и ја с тобом". Овим наводима заиста није потребан никакав посебан коментар. Не само да у том делу исказ овога сведока је потпуно конфузан него се разликује и од претходних његових исказа у погледу места где су се одвијали ти разговори, јер тада први пут помиње да се наведени разговор водио у гостиони. Он до тада уопште о тој гостиони није говорио. Отуда овај исказ нема никакву потврду исказима сведока Ребраче о чему је напред било речи и

сведока Грковића који је, такође, на претресу изјавио да је на састанку у станици милиције Јово Ребрача рекао "Ајде ко ће да одвезе аутом?", онда се Стјепановић јавио да иде он, пошто има ауто. На питање браниоца "Јесте ли ви у тој дежурани, уопште у полицијској станици у то време видели оптуженог Радивој Дарка?" Сведок Грковић је одговорио "Не". Исто тако, евидентно је да овај сведок у првом исказу, цитирам, "Након што сам возио 30 минута, налазили смо се у селу Ћелије и то испред гробља кад ми је Дарко Радивој рекао да станем, јер да он мора вршити малу нужду. Радивој га је потом, мисли се на оштећеног, руком ухватио за раме, извукао ван из возила и вукао га тако 5-6 метара према гробљу". У другом пак, исказу, као и на главном претресу тврди следеће на упит: "Могу рећи да смо доласком у место Ћелије у смеру вожње према Боботи, стали са аутом, из разлога што је овај рањени хрватски војник замолио да станемо да би он извршио нужду, након чега је војник изашао напоље".

Сама за себе проблематична је прича истог сведока да је зауставио возило без обзира на неуверљиве и противречне разлоге у исказима који су ту да прича буде уверљивија, стали управо у непосредној близини наведеног гробља. Зашто? Па видећемо донекле из мог каснијег излагања, да је ово кривично дело извршено на том месту, у време и на дати начин извршења, како је то описао овај сведок и то прихваћено у оптужници, нема апсолутно ниједног материјалног доказа у списима предмета о датом развоју таквог догађаја, осим доказа о ексхумираним људским телесним остацима који потичу од Марјана Плетеша, да је он том приликом задобио повреде које су констатоване у обдукционом записнику. У односу на остале чињенице оптужујуће и околности, које су наравно битне, апсолутно не постоји ни један материјални доказ који потврђује ту причу.

Ја морам овде да вас подсетим да је Хашки Трибунал, који такође, суди ратне злочине заузео став уколико исказ тамо заштићеног сведока није потврђен ниједним материјалним доказима, на таквом исказу се не може засновати осуђујућа пресуда. А овде не само да није материјално, него није потврђено ни писаним ни, да тако кажем, говорним доказима, напротив, његов исказ у целини је негиран тим постојећим доказима.

Шта више рећи за његову улогу у свему томе, како је он приказује и везано за чињеницу да се сутрадан враћа на то исто гробље да види да ли је тело тамо где су га оставили. Међутим, тело није нашао, како је то сведочио у првом исказу, где је треће на претресу оспорио, а на предочавање председника већа одговорио да се не сећа те изјаве. Не сећа се ни да је тада казивао да је у то време у гробљу у месту Ћелије била ископана багером велика гробница у коју су се бацала тела којима нису била позната имена, а такође у то време је било таквих доста. И на многа друга питања и предочавања председника већа, овај сведок је само лаконски одговарао "не сећам се» што нас уверава да његов исказ у односу на оптужујуће чињенице и околности нису тачни и без икакве подршке у изведеним доказима. Тако за разлику од ранијих исказа, овај сведок на главном претресу је рекао да није

видео тренутак када је оптужени пуцао у рањеног хрватског заробљеника, али да је чуо рафал. И то су по нама знате, веома, веома забрињавајуће противречности које су садржане у његовим исказима.

Надаље, морам само ово да кажем и тиме убрзо завршавам, да пажљивом и критичком анализом исказа сведока о коме је све време реч и осталих изведених доказа, може се закључити да у целој овој конструкцији, место, време извршења злочина, начин извршења, узрок смрти и извршилац злочина је изрежиран.

Кад је реч о узроку смрти оштећеног, за разлику од обдукционог записника судско медицинским налазом и мишљењем лекара вештака доцента Ђорђа Алимпијевића, који је рекао на основу расположивих медицинских чињеница не може се поуздано утврдити да ли су констатовани вишеструки преломи костију главе, трупа и удова, настали заживотно или посмртно. То је врло важна чињеница. Они су, да се ја ту надовежем пре него што наставим са разматрањем овога, вероватна је претпоставка знате, да је он и пре тога настрадао на било који начин и да је после тога превежен ту и управо се стало ту код тог гробља знате, да би се он ту оставио. Зато, затим, да наставим са овим налазом вештака, затим налази вештак да на основу налаза установљеног прегледа ексхумираних посмртних остатака Марјана Плеташа није могуће са сигурношћу утврдити узрок његове смрти. То су две битне ствари, које по мени, уз ово већ што сам рекао, разрешавају овај случај у смислу да мој брањеник нема апсолутно никакве везе с тим, а и да се наравно цео тај догађај није одиграо тако како је приказао овај, знате, то ћете надам се и сами закључити. Е сад, вештак ту полази од неких надаље могућности, па каже уколико су констатовани вишеструки преломи костију главе, трупа и удова настали заживотно, за шта нема никаквих доказа, знате, смрт Марјана Плеташа је насилна и настала је услед рањавања главе и вишеструких повреда трупа и удова. Дакле, осим чињенице да је овај несрећни човек страдао, што је за велико жаљење, али где, када и на који начин и у којим околностима и од кога, па ни узрок, како сам већ рекао, његове смрти, у овом поступку до сада није било могуће утврдити.

Због свега тога морам посебно да укажем и на наравно значајне измене процесног законика везано за начело слободне оцене доказа које је нешто другачије дефинисано. Ово говорим зато што ћете ви наравно приликом разматрања тога имати у виду све те новоизмењене и врло важне одредбе, а посебно у вези са тим наглашавам стриктно је уведено и начело *in dubio pro reo* које важи за одредбе материјалног права, јер у овом случају о чему сам напред говорио, постоји сумња у погледу одлучних чињеница које чине обележје датог кривичног дела, што вас при постојању свих тих чињеница и околности о којима сам ја говорио, овлашћује да у пресуди одлучите у корист окривљеног у смислу члана 18 став 3, односно став 1 кад се ради о слободном судијском уверењу.

Треба рећи да законодавац у једном случају утврђује да судска пресуда не може се заснивати само на изјави заштићеног сведока, то је онај

члан, то је такође нова одредба која је уведена у процесно законодавство из члана 109д. Тиме се по нашем становишту не доводи у питање начело поступања према начелу слободне оцене доказа, уколико се то аналогно примени и на незаштићеног сведока у сваком другом, па и у овом случају знате. Ако може, ако се тако, ако је тако прописано у односу на заштићеног сведока не видим зашто у односу на друге сведоке не би се то правило примењивало, аналогно или вероватно ће о томе и судска пракса заузети своје становиште, али ето ја, сам ово успут, није можда у реду да вас упућујем у те правне одредбе, али знате, да бих повезао све ово што сам рекао и мислио сам да је то врло важна ствар коју морам рећи, знате.

И да даље не дужим знате, једном речју да закључим, да заиста сам чврсто убеђен да у овом поступку није несумњиво доказано да је мој брањеник извршио кривично дело које му је стављено на терет, па предлажем да га ослободите од оптужбе у смислу члана 355 став 1 тачка 2 ЗКП.

Хвала вам на пажњи и извините ако сам мало претерао у излагању, али морао сам то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам о притвору, нисте се изјаснили?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А о притвору, ја мислим да нема никаквог основа за било какво одређивање његово, али то се још показало знате, од истраге па надаље, па је то било и на ондашњем Врховном суду, да не сад елаборирам све то што, било би на крају крајева и непотребно. Хвала вам на пажњи још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, захвљујем.

Бранилац окривљеног сматра да током поступка није доказано да је његов брањеник извршио кривично дело које му је стављено на терет, имајући у виду контраверзно сведочење сведока Стјепановића, чији исказ је једини доказ о кривици његовог брањеника, а тај исказ је оповргнут другим изведеним доказима и међусобно противречним, па због тога предлаже да суд његовог брањеника ослободи од оптужбе, а сходно томе предлаже да се одбије предлог за одређивање притвора према његовом брањенику. У свему осталом како је то констатовано аудио техником.

Окривљени Радивој Дарко, изволите.

ОКРИВЉЕНИ РАДИВОЈ ДАРКО

ОКР.ДАРКО РАДИВОЈ: Хвала.

Уз дужно поштовање преминулог наравно, ја сам већ рекао и раније и поновићу поново, ја тог човека никада у животу нисам видео, а камоли учинио нешто супротно свему ономе што је рекао господин Стјепановић. Ја сам то исто рекао раније, не знам како да се изразим, неке ствари у животу сваког човека, па и мене остају упечатљиве, а поготово нажалост убиство. Мислим, да је неко нешто видео јасно да сам ја урадио онда је то морао поткрепити својим, како сам стајао, шта сам радио, мислим да неке ствари овде мени нису прво јасне као човеку, а друго, ја се стварно не могу осећати кривим за некога и за нешто што нисам урадио. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Окривљени сматра да нема доказа да је извршио наведено кривично дело, јер он покојног Марјана Плетеша никада није видео а камоли нешто учинио против њега, и ако га већ неко терети онда то мора бити поткрепљено и неким другим доказима чега у конкретном случају нема.

Да ли се још неко јавља за реч, да ли има нешто да дода?

Како се више нико не јавља за реч, то суд објављује да је главни претрес завршен.

Пресуда ће бити објављена у 13:00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА